

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськ. Робітнич. Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

МІСЬКІ ВИБОРИ У ВІННІПЕГУ.

22 листопада відбулися міські вибори до міської ради у Вінніпегу. Останні кілька років вінніпегські міські вибори зцікавлювали не тільки населення міста, але й цілої Канади. Головно через те, що у них стало бере активну участь Комуністична Партія Канади із своєю чисто класовою програмою. Іже у двох виборах, а власне в 1926 і 1928 роках, комуністична партія вийшла побідницею, провівши до міської ради свого представника і в кожних виборах щороку збираючи поважне число голосів на своїх кандидатах.

Цього року комуністична партія також виставила своїх кандидатів: на алдермана т. Ф. Юена, а на шкільного троста т. А. Білєцького. Поставила вона своїх кандидатів в 3-ій варді (в північній Вінніпегу) і поставила не тільки для того, щоб повести між трудящими класову пропаганду, але й щоб вибрати своїх кандидатів до тих установ, до яких вони кандидують.

В 3-ій варді цього року є аж сім кандидатів на алдермена: Буржуазія, хоч знає, що вона не вибере більше, як одного алдермана в північній Вінніпегу, поставила двох кандидатів. Незалежна (так вона себе називає) партія праці поставила двох кандидатів. Один кандидат сам себе поставив, а сегомо номінував "second editor" "Канадського Фармера".

Полішаючи всіх інших на боці, ми скажемо кілька слів про комуністичних кандидатів. Призначаючи своїх кандидатів, комуністична партія не виступає з ніякими обіцянками. Вона не каже, як це кажуть кандидати буржуазних партій, до яких ми зачисляємо й "незалежну", що коли робітники виберуть комуністичного кандидата, то зараз же він переведе цілу низку корисних законів. Комуністична партія, ідучи у вибори із своїми кандидатами, ставить одночасно від імені робітників ряд корисних робітничих класів домагаю, за які посилає до міської ради боритися свого алдермана та шкільного троста й за які одночасно киче боритися всіх робітників не тільки тої варди, де кандидатів її кандидат, але робітників цілого міста.

Комуністична партія не вірить і робітників не дурить тим, що один чи два її алдермени зможуть в міській раді перевести ряд якихось законів. Не тому, що вони їх не хочуть перевести, але тому що на сторожі капіталістичних інтересів в міській раді стоять ревіи оборони капіталістичної системи, починаючи від найскрайнішого консервата, а кінчаючи найкритичнішим лейбористом-незалежником. Тимчасом оті консервати та "незалежники" в часі виборчих кампаній найбільше обіцяють виборцям грошок на вербах. Вони обіцяють перевести різні закони, що принесуть б-б благодати робітникам. І якраз вони, маючи у міській раді більшість, ніколи корисних праці законів не ухвалюють, внесків комуністичного алдермана не підтримують, а, навпаки, ухвалюють такі постанови, які йдуть на шкоду робітництву, а на користь капіталістам.

НАОЧНИЙ ВЗРІЄЦЬ, КОМУ СЛУЖИТЬ НИНІШНЯ МІСЬКА РАДА У ВІННІПЕГУ.

Візьмім таку справу, як міські податки (такса). Комуністична партія ставить справу так: збільшити цілковито від всіх податків тих, що їх дохід не перевищає \$2,000 на рік, а оподаткувати ступеню всіх тих, що мають великі доходи. Ступеню — це значить, що чим більше має чоловік доходів, тим пропорційно платити від цих доходів більше податків.

Друге — оподаткувати всі ті багатіші компанії, як от Сі-нара, Сенара та інші, які мають в місті Вінніпегу маєтку на мільйони доларів, а податків не платять за них ані цента.

Що-ж ми бачимо? Ми бачимо, що буржуазні батьки міста і їх підгодошки з незалежної партії праці не тільки не роблять навіть спроби оподаткувати ці компанії, але вони ще щороку висиновують з міської каси, в яку складають свої тяжко зарпачені центи робітники, тисячі доларів допомоги та дарунків різним капіталістичним компаніям та турарствам. За найкращий приклад може послужити хоч би така ухвала, яку переведено в міській раді 28 жовтня ц. р. Міська рада перебрала на праву вулиці в наслідок зривання компанією грамвайної лінії. Ця робота належала до Вінніпегської Електричної Компанії. Міська рада витратила на цю роботу 227,000 доларів, а компанія звернула міській раді лише 125,000 доларів. Не дивлячись на протест комуністичного алдермана, не тільки буржуазні алдермени голосували за подаруванням компанії 102,000 доларів, але й чотирох алдерманів незалежної партії праці: Сімсон, Флай, Фармер і Лов голосували, щоб подарувати компанії цю суму.

Коли-ж робітник через безробіття і взагалі через нуждені заробітки не має спроможні заплатити такси за свою біденьку хатину, то міська рада йому тої такси не подарує, але продасть за неї його хату. Даруючи великим багатим компаніям стак гроби тисячі доларів, міська рада потім мусить чимсь заповнити свою касу. Що-ж вона робить? Вона кожного року збільшує податки на робітників. І ті самі буржуазні та лейбористські алдермени знову цього року прийдуть до робітників виборців за голосами і щоб їх дістати, обіцятимуть робітникам грошки на вербах.

Ми вище навели тільки один приклад, але їх є десятки. Безробітний, що приходить до міської ради минулої зими, міська рада не дала допомоги, годі сподіватися допомоги для

них від неї й цього року, якщо там не буде кому за безробітними постояти. А цього року безробітних вже є багато і армія їх з приходу зими стало зростає.

Ідучи цього року до міських виборів із своїми кандидатами, комуністична партія першою точкою своєї програми ставить справу допомоги безробітним: праці, або повного утримання. Вона буде боритися за це у міській раді й поза нею, вона стане на чолі проводу цієї боротьби між самими безробітними. Так само стане вона на чолі проводу боротьби за всі найскрайніші робітничі домагання.

Тому всі робітники північного Вінніпегу в день виборів 22 листопада повинні віддати свої голоси на кандидатів комуністичної партії т.т. Т. Юена до міської ради й на А. Білєцького до шкільної ради.

Комуністична партія дістала на свої передвиборчі мітинги десять шкіл. Робітники повинні слідувати за лєтучками комуністичної партії, в яких будуть проголошуватися ті мітинги, й численно їх відвідувати. Там від промовців і від кандидатів компартії робітництво бачить і в подробицях довідається, за що стоїть і бореться комуністична партія й за що вона киче боритися робітників.

КРІЗЬ ЧЕРВОНІ ОКУЛЯРИ.

Як відбувалася третя конвенція Всеканадійського Конгресу Праці у Вінніпегу.

II.

Постараємося оповісти так, як відбувалася конвенція, над чим і як провадилися дискусії і як ми бачимо їх крізь червоні окуляри.

Комісії: їх було чотири: резолюційна, конституційна, комісія, що розглядала звіт урядників (ми сказали-б контролювати) і "ways and means".

Всі комісії називали Мошер, прозиваючи одночасно ім і резолюції. Для резолюційної комісії головою він призначив Мек'Ліна, члена езекутивного секретаря залізнодорожного брства.

На конвенції Мек'Лін показав себе справжнім дипломатом, був, так би сказати, цілим мизком. Він реферував від резолюції.

"Добрі резолюції були від венкуверського відділу залізнодорожного брства. Про них ми вже згадували. Чершою з них була гостра резолюція-протест проти терору торонтонської поліції. Над нею цікава була дискусія.

"Бродер" Біті, делегат від залізнодорожників з Торонто. Коли він говорив, то малосі враження, що його приєднав генерал-поліції Дрепер, а не якийсь робітничий локаль.

— Я, — каже, — буду поборювати комуністів "від глибини свого серця".

І поборював. Чому він ставити Торонто на ману через партію комуністів? Поліція в Торонто всім дозволяє на мітинги в Квінс парку, навіть і комуністам. Вона тільки арештує комуністів за обструкцію, або за опір поліції. — Так аргументував Біті, делегат робітничої юні.

Кричав, бідачиско, грозив самому Мошеру, але... Алєрмон не вдав. Комісія прокладала резолюцію прийняти. Коли-ж Мек'Лін прокладала — то це вже так і знай, що перейде.

Представник майнерів, делегат з Нордгед, майнер, француз, симпатичний робітник.

Він відповідає "бродерові" Біті. Пому бракує англійських слів. Він каже:

— Я 23 роки в Канаді, але зараз я говорю по англійськи гірше, як 10 літ назад.

Він читає Біті і тих, що його супортували, чому вони нападують на комуністів. Починає пояснювати, що комуністи є продуктом сучасної системи визиску, що вони є частиною робітничої класи.

Мошер спиняє майнера, мовляв, ми не дискутуємо зараз хто є комуністи, але резолюція проти поліційного терору в Торонто.

Останнє пояснення Мек'Ліна й резолюцію приймається більшістю голосів.

Резолюція число 5 — про Лігу Націй.

Що таке Ліга Націй? Резолюція пояснює, що Ліга Націй — це капіталістичний апарат в приготуванні війни проти СРСР, це апарат поневоловар-

кетування в часі страйку.

Яетом? Хоч дивлячись на делегатів, то на обличчях у них вичитаеш: хіба-ж може бути піктування мирним, коли прийде поліція та капіталістичні наганячі й битимуть робітників?

Ну, це справа інша. Робітників можуть бити, аби тільки робітники скебів не били.

Резолюція число 14 — "Mother's Allowance Act".

Над цим актом вивязалася довга дискусія. Тому про нею скажемо хіба іншим разом.

Ага: чому-бракує деяких чисел резолюцій? Тому, що деяких комісія не вєспіла ще розмазати, а деякі такого значіння, що й не варто згадувати.

Вже на другий день конвенції видно було між делегатами поділ: делегати західної Ка-

нади прогресивні, а східної — консервативні. Годовно Торонто. Я скорше сказав би: Алєрберта й Нова Скоція — трималися разом. Торонто навіть не Мошерове — воно Фергусоново.

І ще одне цікаве: поступові делегати — слабі в аргументах, несмілі, неначе бояться сказати отверто те, що думають. Це сказав ясно т. Суєск з Ріджайни. Реакційна-ж група — криклива, напаслива, вєсперта. Вона в меншості, але домінує — коли не голосами, то криком.

Поступовіший делегат встав, висловив свою думку і сів. Реакціонер зривається до слова по кілька разів, у него повно "формальних справ" щоб перебити думку свого противника. Черволий.

ВСЕСВІТНІЙ КОНГРЕС УКР. ТРУДЯЩИХ ПОЗА МЕЖАМИ УСРР.

2. ОБОРОНА РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Перше, ніж пічну говорити, хоту попередити: може хто спитає — чому саме оборона Радянської України, а не цілота Радянського Союзу? Я відповім: хто обороняє Радянську Україну, той обороняє й Радянський Союз і навпаки. Ми не беремо на себе завдання керувати роботою в міжнародному масштабі, але нашим обовязком буде найтісніше співробітничати в тому напрямкові з подібними міжнародними організаціями, про що я і скажу ніше.

Радянська Україна межує безпосередньо з найбільшими ворогами Радянського Союзу, васьальними державами міжнародного імперіалізму — шліхетською Польщею й буржуазною Румунією. Ці держави найбільшу ненависть до Радянської України відчувають не тільки тому, що мають під самим боком показки як роду трудового населення, як Радянська влада розвязала соціальне й національне питання, але вони-ж, долучивши до них ще й Чехословацїю, розривають між собою західно-українські землі з десятильоновим населенням. Отже знає собака, яке мисо з'їла і щоб не бути за це покраною, вона готова й самого господаря з'їсти.

На територіях цих країн з'осереджена якраз значна частина української білогвардійщини. Вона живе на хліб панів та урядів цих держав, шукаючи моральної опори своїй контрреволюційній, протирадянській діяльності серед місцевих українських угодовських угрупувань.

Великі імперіалістичні держави, які затвердили за Польщею, Румунією та Чехословацїєю окуповані українські землі, дають цим своїм васьалам всяку підтримку, головню військову, в протирадянській політиці. Генеральні штаби польської, румунської та чехословацької армій є галузями, або філіями французького генерального штабу. Допомогаючи цим державам, французькі та англійські імперіалісти допомагають також і петлюрівцям, шаповалівцям та іншим протирадянським угрупуванням в усіх країнах. Бо-ж наступ на Радянську Україну мусить йти під кличима: "за визволення України", а для цього імперіалістам потрібні петлюрівські, шаповалівські та ундівські групи, які постійно у своїй пресі провадять скажену протирадянську агітацію та пропаганду в унісон з польською, румунською чи чехословацькою буржуазною пресою.

Звідси й походить пляни української контрреволюційної преси про встановлення якоїсь української держави як над Чорним морем (всі решта України має, певно, відійти цілком до Польщі), встановлення міста аж з Канади на Україну через Велику Британію, а навіть збудування польської флотилії на самому Чорному морі.

Що ці пляни є щиро інше, як мильні бульбаси, коли-б вони були тільки плянами української контрреволюції — ми цього свідомі. Але ми також знаємо, що в розумного на умі, же в дурного на язичі. Жовтоблатьки оповідає нам про те, що п'янують й хлібодавці.

Всесвітній конгрес українських трудящих поза межами Радянської України повинен взяти всі ці справи на порядок свого нарад, вєсторонньо їх обговорити, здемаскувати всю цю роботу української контрреволюції, як роботу міжнародних імперіалістів, п'янух, і скажу ніше.

При нагоді всесвітнього з'їзду організованих українських робітників і селян — вислати на Радянську Україну й до цілого СРСР українську робітничо-селянську делегацію, яка репрезентувала-б організовані маси українського робітництва і селянства так в Америці як і в Європі. Делегація може відіхати до СРСР зараз же з конгресу після його закінчення.

Це було-б дуже відповідно й з фінансового боку, во зроблено було-б за одним заходом і майже при одних коштах. Ця нарешті, здійснило-б нашу мрію про вислання делегації на Радянську Україну.

Волинськ. (Кінець буде.)

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ПРАЦІ.

При ВРНГ організовано науково-дослідний інститут економіки праці (технічного нормування). Він має опрацювати методологію питань, звязаних з економікою праці, об'єднати наукових працівників у цій галузі, тощо. Одне з найсерйозніших завдань, що їх ставить собі новий інститут, це виховати нові кадри наукових працівників у царині економіки праці, особливо технічного нормування.

Інститут провадитиме дослідди, як у своїх власних лабораторіях, так і безпосередньо на підприємствах.

СВЯТКУВАННЯ ПАМ'ЯТИ КОЦЮБІНСЬКОГО.

Столиця України урочисто відзначила 65-ті роковини з дня народження відомого українського письменника М. М. Коцюбинського. До Харкова на це свято прибули делегати з Вінниці та Чернігова. Увечері в закритому театрі центрального профспілкового саду відбулося урочисте засідання президії окривконкому, міськради, окрпрофради, центральної та окружної комісії в справі увічнення пам'яті письменника та громадських організацій, присвячене роковинам.

У профспілковому саді на майдані проти кіно-театру урочисто відкрив пам'ятник-погруддя Коцюбинського роботи скульптора Новосельського. Після цього, на спортмайдані відбувся мітинг, присвячений пам'яті письменника, а в кіно-театрі й на музичній естраді, доповіді про життя та діяльність М. М. Коцюбинського. У читальні саду влаштовано вечір української літератури з участю письменників і виставу творів Коцюбинського та літератури про нього.

По всіх клябах вечірки, присвячені пам'яті письменника. На багатьох підприємствах уже проведено низку лекцій і доповідей про творчість Коцюбинського.

Окружна комісія в справі увічнення пам'яті письменника утворила десять стипендій ім. Коцюбинського для учнів міських шкіл семирічок і п'ять стипендій для учнів профшкіл в окрузі.

Відзначення пам'яті Коцюбинського в Чернігові обернулося на велике свято української радянської культури на всіх підприємствах, у клябах та школах. Відбулися масові збори, присвячені життю та творчості письменника. Прибула численна делегація з Харкова, Києва й Вінниці. В міському театрі відбулося урочисте засідання, на якому виступали: представник уряду Кулик, від Наркомосвіти Поляк, від Харківської міськради Стеценко, брат письменника Хома Коцюбинський і робітники найбільших підприємств з Харкова та Києва. Від імені металістів Харкова передав трудящим Чернігівщини погруддя письменника робітник Коляк.

Конгрес повинен увійти в тісний контакт з такими міжнародними організаціями, які стоять на платформі оборони СРСР, як от Дружя Союзу Радянських Соціалістичних Республік, тісно з ними співробітничати і коли такі організації відбувають свої з'їзди, чи конференції, брати у них участь.

При нагоді всесвітнього з'їзду організованих українських робітників і селян — вислати на Радянську Україну й до цілого СРСР українську робітничо-селянську делегацію, яка репрезентувала-б організовані маси українського робітництва і селянства так в Америці як і в Європі.

Делегація може відіхати до СРСР зараз же з конгресу після його закінчення. Це було-б дуже відповідно й з фінансового боку, во зроблено було-б за одним заходом і майже при одних коштах. Ця нарешті, здійснило-б нашу мрію про вислання делегації на Радянську Україну.

Волинськ. (Кінець буде.)

РЕОРГАНІЗАЦІЯ ГІДРОМЕТЕОРОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.

Колегія Наркомзему ухвалила подати до Раднаркому пропозиції в справі реорганізації гідро-метеорологічної служби на Україні.

Щоб найкраще обслуговувати всі галузі народного господарства в частині метеорології та гідрології, колегія вважає, за потрібне утворити на Україні єдину гідро-метеорологічну службу. Для цього треба організувати при Раднаркомі УСРР спеціальний гідро-метеорологічний комітет, який має керувати відповідні служби окремих урядів, установ та підприємств.

ВІДМОВА КОНЦЕСІЇ НА БУДОВУ НАРОДНОЇ ЛІЧНИЦІ.

Від ряду літ веде у Львові велику роботу Т-во "Народня Лічниця". Але в теперішньому виді вона не вистарчає для задоволення всіх потреб і через те порішено змістити теперішнього партерного дімка вибудувати більший будинок, в якому знайшли би приміщення хорі. Минулого року вєсло товариство до магістрату прохання на дозвіл будови. Це подання перележає півтора року, а перед кількома днями прийшла з магістрату відмова на відповідь. Магістрат міста Львова не дозволяє українцям будувати Лічницю.